

Tintelend voorjaar bij Vox Humana

Mannenkoor RCM Vox Humana o.l.v. , Susanna Veerman. m.m.v. Julian Hartman (bariton), Wim Does (piano), Tineke van Geuns {fluit}, Douwe van der Meuten (hobo), Wouter van Diepen (klarinet) en Ad Murck (trompet).
Gehoord: 25-4-2009, Hooglandse Kerk, te Leiden

Dirigent Susanna Veerman heeft alle kinderziektes achter zich gelaten, een hoogst persoonlijk stempel gedrukt op het in alle opzichten tintelende Voorjaarsconcert van Vox Humana. Want niet alleen is dit mannenkoor met sprongen vooruitgegaan, zingt het homogener, kleurrijker, ritmisch, strakker, vitaler, ook de instrumentale begeleiding van slechts vijf musici verrast en verlevendigt dit vocale optreden meer dan ooit. Immers, niet de kwantiteit (soms een ratjetoe van instrumenten) maar de kwaliteit brengt schoonheid aan 't licht. Door dit vijftal {mèt het koor} wordt echt muziek gemaakt, spetterend, smeulend, smachtend!

Allereerst hulde aan de pianist Wim Does, die als eerste de koorzang vitaal, maatvast, swingend muzikaal begeleidt. Dan Ad Murck, die heroïsch martiaal, maar ook heerlijk huilerig de hele Hooglandse Kerk aan zijn voeten krijgt, met al of niet gedempte trompet. Of scherp en uitbundig in samenspel met fluit, hobo en klarinet. Deze laatste drie blazers verraden eveneens vakmanschap, muzikaliteit én speelpret. Zo klinkt het eerste allegro uit het trio in C van Beethoven als een speels en springerig volksliedje met staccato stuiterende melodielijntjes in fraai contrast met lange legato-zinnen die juist extra diepgang krijgen.

En wat deze keer ook indruk maakt is het afwisselende en originele programma. Waarop o.a. het bijzondere werk "Landerkennung" van Grieg, voluit bruisend, lyrisch door Vox Humana gezongen. In "Die Nacht" van Schubert -in een bewerking van Krumbàcher- laat Veerman horen waar ze voor staat; voor een .ingetogen dynamiek, voor zuiverheid en veerkracht.

Ook de vocale solist zorgt voor louter luistergenot. Bariton Julian Hartman zingt met hart en ziel, beeldend tot de laatste noot. Hij articuleert uitstekend, heeft een voordracht die je meetrekt naar wonderland. Of naar slavenland waar "Nobody knows the troubles I've seen" met niettemin een onvoorwaardelijk Godsvertrouwen. Hartmans stem mengt zich voorbeeldig in de koorklank die soms vol en uitdagend is, dan weer zo zilverlicht als een visje, als een spartelende Forelle (Schubert).

A capella, zonder steun van begeleiding, weet Vox Humana evengoed stand te houden. Zo is de meerstemmigheid in Mozarts "Abendruhe" zuiver en sfeervol. Kort en krachtig is dan de dynamische pulse op elke syllabe in Brahms' "In stiller Nacht". Even gaat de ritmiek een eigen, ongecontroleerd leven leiden in Gounods "Soldatenkoor". Maar in "Battle hymn of the Republic" hopt het ritme gestaag en eensgezind, gaan alle sluisen open in John Brown's baby, glory hallelujah, zwiert de trompet als een lange wimpel door de stralende koorzang van Vox Humana; Vive la Veerman!

LIDY VAN DER SPEK